

Betænkning

over

- I. forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m. og
- II. forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Afgivet af udvalget den 5. december 1957).

Udvalget har holdt 13 møder og derunder haft flere samråd med finansministeren og to samråd med indenrigsministeren. Der er under udvalgsarbejdet modtaget deputationer og/eller skriftlige henvendelser fra følgende foreninger og institutioner: Assurandør-Societetet, Dansk Investerings Kompagni, Dansk Kvindesamfund, Danske Kvinders Nationalråd, De samvirkende danske Landboforeninger, Den katolske Kirkes Kancelli, Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål, Folkekirkelige Organisationers Fællesudvalg, Foreningen af Selvpensionister og Alderdomsopsparere i Danmark, Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere i Danmark, Foreningen til Beskyttelse af videnskabeligt Arbejde, „Investor“ Aktieselskab for Kapitalanlæg, Kreditforeningernes stående Fællesudvalg og Majoratsforeningen.

Ad I. Forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m.

Under drøftelserne af udvalgsarbejdets rettelse har venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget oplyst, at de kunne anbefale en del af lovforslagets bestemmelser og ønskede at medvirke til, at disse blev gennemført så hurtigt, at de kunne finde anvendelse ved skatteligningen allerede for skatteåret 1958-59. Derimod var der andre af de foreslåede reg-

ler, som de ikke kunne tiltræde i den foreliggende form. Dette gjaldt navnlig bestemmelserne i forslagens afsnit I og II om beskatningen af visse pensions- og forsikringsordninger samt om særlig indkomstskat af visse indtægter. De nævnte udvalgsmedlemmer ønskede at medvirke til en indgående behandling af de sidstnævnte forslag for om muligt at nå frem til en udformning, som de ville kunne tiltræde. Venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget var af den opfattelse, at denne behandling vanskeligt kunne tilendebringes, inden arbejdet med forberedelsen af skatteligningen for det kommende skatteår afsluttedes i december måned. De henstillede derfor, at udvalget fremskyndede sit arbejde med de af forslagens bestemmelser, som kunne færdigbehandles forholdsvis hurtigt, medens behandlingen af de øvrige bestemmelser blev udsat, således at arbejdet hermed kunne fortsættes i begyndelsen af det kommende år.

Denne henstilling blev imødekommet af udvalget og af finansministeren, og som følge heraf stilles det nedenfor under 2) anførte ændringsforslag, hvorefter lovforslagets afsnit I og II om beskatningen af visse pensions- og forsikringsordninger samt om særlig indkomstskat udgår af lovforslaget.

Da en række af bestemmelserne i forslagens afsnit III er udformet under forudsæt-

ning af, at forslaget afsnit I og II gennemføres, har udvalget endvidere ved nedenstående ændringsforslag nr. 7 og 8 samt 14, 20 og 24 foreslået, at også disse bestemmelser udgår af forslaget. Det drejer sig om forslagens § 26 om udvidet adgang til afskrivning af udgifter til erhvervelse af goodwill samt visse rettigheder, § 27 om fradrag for eller afskrivning af henlæggelser til visse hjælpe- eller understøttelsesfunds, § 34 om adgang for opfindere, forfattere m. fl. til at få visse indtægter beskattet med særlig indkomstskat, § 39 om oplysningspligt med hensyn til visse pensions- og forsikringsordninger samt § 42 om beskatning af såkaldte „arbejderaktier“ m. v.

Disse ændringsforslag er alle stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget. Ministeren har over for udvalget oplyst, at han agter at genfremsætte de udgåede bestemmelser for folketinget inden årets udgang, således at tinget får lejlighed til snarest at færdigbehandle disse forslag.

Finansministeren har i øvrigt stillet en række ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget. Om disse ændringsforslag kan oplyses følgende:

Ændringsforslag nr. 1, 4, 9, 11, 17, 21, 22 og 25, der er af rent teknisk karakter, er hovedsagelig en følge af, at en række bestemmelser som allerede nævnt udgår af lovforslaget.

Ved ændringsforslag nr. 3 foreslås forskellige ændringer i § 24, der omhandler beskatningen af gevinster ved salg eller indfrielse af værdipapirer, som ejes af banker, forsikringsselskaber og visse andre virksomheder.

Ved en tilføjelse til stk. 1 foreslås åbnet mulighed for, at avance ved afdrag på de omhandlede værdipapirer efter indhentet tilladelse fra ligningsrådet opgøres på et andet grundlag end erhvervelseskursen. Bestemmelsen tager navnlig sigte på de banker, der i forvejen tager kursegevinst og kurstab på urealiserede værdipapirer i betragtning ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst.

Ved bestemmelsen i det foreslåede ny stk. 2 foreslås tilvejebragt udtrykkelig hjemmel for, at de virksomheder, der omfattes af bestemmelsen, ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst kan fradrage

tab ved afhændelse eller indfrielse af de nævnte værdipapirer.

Ved bestemmelsen i det nye stk. 3 opretholdes de gældende regler for skatteårene 1958-59 og 1959-60. Dette vil sige, at de i bestemmelsen omhandlede gevinster for de pågældende skatteår kun skal tages i betragtning ved indkomstopgørelsen for banker og andre virksomheder, der allerede efter de gældende regler er indkomstskattepligtige af de nævnte gevinster.

Efter dette forslag vil forsikringsselskaber og andre virksomheder, der efter de gældende regler ikke skal svare skat af de pågældende gevinster, få en frist til at tilpasse deres forhold efter de nye regler.

Ved ændringsforslag nr. 10 foreslås som ny bestemmelse, at forsikringsselskaber får ret til fradrag ved indkomstopgørelsen af beløb, der henlægges til selskabernes sikkerhedsfunds. Det er dog en betingelse for fradragsretten, at det i selskabernes vedtægter er fastsat, at sikkerhedsfonden kun kan anvendes til styrkelse af præmiereserven eller på anden måde til fordel for de forsikrede. Forsikringsselskaberne har i forvejen ret til at fradrage de beløb, hvormed præmiereserven forøges, samt beløb, der henlægges til bonusfunds. Hvis et selskab ved vedtægtsbestemmelser — der kun vil kunne ændres med forsikringsrådets og handelsministeriets tilladelse — endeligt fraskriver sig retten til henlæggelser til sikkerhedsfonden, forekommer det rimeligt at indrømme fradragsret også for disse henlæggelser.

Under drøftelserne af forslagens § 30, hvorefter fradragsretten for visse løbende ydelser, som skatteyderen har påtaget sig uden vederlag, foreslås afskaffet, har det bl. a. været anført, at sådanne ydelser ofte går til formål, som ikke alene den enkelte bidrager, men også samfundet har en vis interesse i at søge fremmet. Under hensyn hertil er det ved ændringsforslag nr. 12 foreslået at opretholde fradragsretten for de i § 30 omhandlede løbende ydelser i alle de tilfælde, hvor sådanne ydelser udredes til andre end den skattepligtiges afkom (børn, børnebørn m. v.). Ud fra lignende betragtninger foreslås ved ændringsforslag nr. 19 en tilsvarende ændring af bestemmelsen i forslagens § 38 om fradragsret for renter af „gavegældsbreve“. I forbindelse med drøftelserne

af de lige nævnte bestemmelser har der i udvalget været enighed om, at spørgsmålet om den skattemæssige behandling af bidrag til videnskabelige og andre almennyttige formål bør tages op til overvejelse. Finansministeren har erklæret sig enig heri.

Ændringsforslag nr. 15 vedrører det ny forsørgerbegreb.

Ved tilføjelsen under nr. 3 til stk. 1 foreslås det, at personer, der har plejebørn, for hvilke de ved skatteberegningen får børnefradrag, skal betragtes som forsørgere. Børnefradrag indrømmes, når plejebarnet skal sambeskattes med den skattepligtige, og når der ikke for dets pleje ydes et vedvarende vederlag, som overstiger 125 pct. af normalbidraget for en fader i henhold til lov om offentlig forsorg. Plejeverderlaget skal medregnes i den skattepligtige indkomst, hvad enten det ligger over denne grænse eller ej. Ligger vederlaget over grænsen, kan der ikke indrømmes børnefradrag, og plejebarnet berettiger heller ikke til forsørgerstilling. Til gengæld tillades udgifter til barnets underhold i så fald fradraget ved indkomstopgørelse i det omfang, de ikke overstiger plejeverderlaget. Ligger vederlaget ikke over den nævnte grænse, kan udgifter til barnets underhold ikke fradrages ved indkomstopgørelsen, men der indrømmes i stedet børnefradrag og eventuelt børnetilskud, ligesom plejebarnet efter ændringsforslaget berettiger til forsørgerstilling.

I tilfælde af hustruens død eller af separation eller skilsmisse vil gifte mænd efter de gældende regler ofte bevare deres forsørgerstilling, fordi de opretholder egen husstand. Hvis de pågældende ikke har børn — eller i særlige tilfælde pårørende — at forsørge, vil de derimod efter forslaget allerede for det følgende skatteår blive beskattet som ikke-forsørgere. Under udvalgsarbejdet har det været fremhævet, at det, hvor sambeskatningen ophører af de nævnte grunde, kan være rimeligt at beskatte de pågældende som forsørgere i endnu et skatteår, idet de i denne periode som regel må tilpasse deres økonomi til de ændringer, der er indtrådt i deres ægteskabelige stilling. Man har endvidere fundet det rimeligt at sidestille faktisk adskillelse, der medfører ophør af sambeskatningen, med separation eller skilsmisse. Ændringsforslag nr. 16 tager sigte herpå.

Ved samme ændringsforslag foreslås en lignende regel indført for enker, der første gang skatteansættes selvstændigt.

Under udvalgets samråd med finansministeren har der været rejst spørgsmål om gennemførelsen af skattemæssige foranstaltninger til fremme af opsparingen. Finansministeren har herom oplyst, at han med virkning for skatteåret 1959-60 ønsker gennemført en bestemmelse, hvorefter fuldt skattepligtige personer med skattepligtige indkomster under 20 000 kr. fritages for indkomstbeskatning af rente- og udbytteindtægter på indtil 200 kr. årligt. I overensstemmelse hermed stilles nedenstående ændringsforslag nr. 5.

Finansministeren har i øvrigt oplyst, at spørgsmålet om gennemførelse af andre foranstaltninger til fremme af opsparingen for tiden overvejes i regeringen, og at han forventer i nær fremtid at kunne forelægge lovforslag herom.

Udvalget har overvejet spørgsmålet om en ændring af lov om investeringsfonds. Efter denne lov kan henlæggelser til investeringsfonds for skatteåret 1958-59 kun foretages af skatteydere, hvis regnskabsår udløber den 31. december 1957 eller senere. Der har over for udvalget været fremsat ønske om, at også skatteydere, der for skatteåret 1958-59 skatteansættes på grundlag af et regnskabsår, der udløber før nævnte dato, skal kunne foretage skattefri henlæggelser til investeringsfonds. For at imødekomme dette ønske stilles nedenstående ændringsforslag nr. 23. Når kredsen af skattepligtige, der kan foretage investeringsfondshenlæggelser for skatteåret 1958-59, således udvides, vil det være nødvendigt at udsætte det tidspunkt, fra hvilket indskud på konti for investeringsfonds kan foretages, fra den 2. til den 15. januar 1958, og en dertil sigtende bestemmelse er derfor optaget i ændringsforslaget.

Herefter indstiller et *flertal* (Niels Andersen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Johs. E. Larsen, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen, Edel Saunte og Axel Sørensen) lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Anders Andersen, Alfred Bøgh, Foged, Jørgen Jørgensen (Ullerup),

Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Poul Møller og H. K. Sørensen) beklager, at det på grund af det overvældende arbejdsstof, som regeringens forslag indeholdt, har været umuligt inden for rammen af en kortvarig ligningslovsbehandling at få behandlet og grundigt belyst de ønsker, mindretallet har haft.

Under lovforslagets 2. behandling vil mindretallets ordførere redegøre for deres særlige synspunkter.

Mindretallet kan ikke stemme for §§ 28 og 32 og anbefaler i øvrigt de af finansministeren stillede ændringsforslag med de af mindretallet under nr. 6 og 13 stillede underændringsforslag.

Mindretallets ændringsforslag til § 30 har til formål at sikre, at de inden lovforslagets fremsættelse indgåede forpligtelser undtages fra skærpsen. Ændringsforslag nr. 18 til § 38 om, at paragraffen udgår, tager sigte på at fastholde princippet om, at alle betalte renter af gæld er skattefrie.

Underændringsforslag nr. 6 til ændringsforslag nr. 5 er motiveret med mindretallets ønske om at fremme den private opsparing og vil i nogen grad afbøde virkningen af den foreslåede skærpselse af nedslagsreglerne for visse grupper af selv pensionister.

Ad II. Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Under udvalgsbehandlingen har udvalget over for indenrigsministeren rejst spørgsmål om at udvide bestemmelserne om lønindeholdelse i kommuneskattelovens § 42 til også at omfatte skatteydere, hvis arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, som de pågældende oppebærer på arbejdsgiverens vegne, samt skatteydere, der oppebærer løn i form af drikkepenge fra arbejdsgiverens kunder. Endvidere har udvalget over for ministeren rejst spørgsmål om at tilvejebringe hjemmel for at foretage tilbageholdelse i pensioner og lignende ydelser samt i indtægter, der oppebæres af den med skatteyderen samlevende hustru.

Efter forhandling med udvalget har indenrigsministeren derefter stillet nedenævnte ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af kommuneskattelovens § 42.

Ved bestemmelsen i stk. 1, 2. punktum, foreslås tilvejebragt hjemmel for at kræve lønindeholdelse foretaget for skatteydere, hvis arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, de oppebærer på arbejdsgiverens vegne. Herved vil det være muligt at videreføre en praksis, som med støtte i domspraksis har været anvendt i en længere årrække, men som har måttet opgives, efter at det ved en højesteretsdom i 1956 er blevet statueret, at der ikke i § 42 har været tilstrækkelig hjemmel til at foretage lønindeholdelse for skatteydere af de nævnte kategorier.

Ved stk. 3 foreslås indført adgang til gennem arbejdsgiveren at søge skyldige skatter inddrevet hos drikkepengelønnet personale. Bestemmelsen er udformet således, at den kun kan anvendes i tilfælde, hvor der er foreskrevet særlige regler for ansættelse af drikkepengeindtægt ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt.

Ved bestemmelsen i stk. 4 om adgang til at foretage indeholdelse i gifte kvinders arbejds løn m. v. har man været inde på spørgsmålet om, hvorvidt en sådan adgang burde begrænses således, at indeholdelse kun skulle kunne foretages for så stor en del af den skyldige skat, som svarer til hustruens andel af ægtefællernes samlede indkomst i det eller de indkomstår, restancerne vedrører. Under hensyn til de praktiske vanskeligheder, der ville være forbundet med administrationen af en regel som den nævnte, har man ment at burde opgive tanken herom, og det er i stedet for foreslået, dels at der i hustruens løn højst skal kunne indeholdes 20 pct., dels at det skal være en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at særlige omstændigheder efter kommunalbestyrelsens skøn ikke taler derimod. Ved dette sidste tænkes bl. a. på de tilfælde, hvor hustruen som følge af mandens sygdom, arbejdsløshed el. lign. står alene om at opretholde hjemmet, og hvor det kan forekomme for rigoristisk at gennemføre tilbageholdelse i hustruens løn.

Ved bestemmelsen i stk. 5 sidestilles pensioner og lignende ydelser med løn og provision i henseende til tilbageholdelse for skatterestancer. Bestemmelsen er udformet således, at den med hensyn til anvendelsesområdet ganske svarer til de regler om til-

bageholdelse i pension m. v. til dækning af underholdsbidrag, der har været gældende, siden loven om inddrivelse og sikring af underholdsbidrag af 7. maj 1937 trådte i kraft.

Under udvalgsbehandlingen har indenrigsministeren yderligere stillet nedennævnte ændringsforslag nr. 1, der muliggør, at beføjelsen til at eftergive skat i Københavns og Frederiksberg kommuner også efter ophævelsen af eftergivelsesreglerne i § 7 i den kommunale valglov kan udøves henholdsvis af skatterådet og et særligt udvalg.

Endelig har ministeren stillet ændringsforslag nr. 3, hvorefter loven vil træde i kraft samtidig med ligningsloven.

Et *flertal* (Niels Andersen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Johs. E. Larsen, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen, Edel Saunte, og Axel Sørensen) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren under nr. 1-3 foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (Anders Andersen, Alfred Bøgh, Foged, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Poul Møller og H. K. Sørensen) har såvel under 1. behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen som under udvalgsbehandlingen erklæret sig rede til at stemme for forslaget i den af indenrigsministeren forelagte skikkelse. Mindretallet må afholde sig fra at stemme om det af ministeren under nr. 2 stillede ændringsforslag, da der ikke har været den fornødne tid til rådighed for udvalget til at overveje lovforslagets konsekvenser, herunder hvorledes det vil påvirke de overenskomstmæssige forhold imellem arbejdere og arbejdsgivere. Mindretallet må i øvrigt anse det for betænkeligt i en skattelov at indføre hjemmel til opsigelse af private arbejdsaftaler.

Mindretallet kan tiltræde ændringsforslagene nr. 1 og 3.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. v.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes således:

„Bestemmelserne i §§ 4-8, §§ 10-12, § 16 og § 24 i lovebekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten vil med de ændringer, der følger af denne lovs bestemmelser, være at bringe til anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1958-59.“

Til §§ 2-21.

2) §§ 2-21 (afsnittene I og II) udgår.

Til § 24.

3) Paragraffen affattes således:

„I lovebekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 indsættes som ny § 4:

„*Stk. 1.* Gevinst ved afhændelse eller indfrielse, herunder udtrækning, af offentlige obligationer samt private pantebreve og fordringer, der tilfalder forsikringselskaber, banker og andre virksomheder, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer midler i sådanne aktiver, er at anse som skattepligtig indkomst for den pågældende virksomhed. Såfremt indfrielse sker gennem afdrag, foretages beskatningen således, at der af ethvert afdrag til den skattepligtige indkomst medregnes en så stor procentdel, som svarer til det antal procenter, hvormed parikurs overstiger erhvervelseskursen. Ligningsrådet kan tillade, at en anden opgørelsesmåde anvendes. Er en sådan tilladelse givet, kan den herved godkendte opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra ligningsrådet, og kun hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor.

„*Stk. 2.* Tab ved afhændelse eller indfrielse af offentlige obligationer samt private pantebreve og fordringer kan af de i

stk. 1 nævnte forsikringsselskaber, banker m. fl. fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder de for gevinster og tab af den dér omhandlede art hidtil gældende regler anvendelse ved skatteansættelserne for skatteårene 1958-59 og 1959-60.““

Til § 25.

4) I stk. 1 a, 2. linje, udgår ordene „forinden den 1. januar 1958“, og i stk. 1 b, 2. linje, udgår ordene „forinden den 1. januar 1958“.

Ny paragraf.

5) Som ny paragraf indsættes efter § 25:

„§ 00.

I lovekøntgørelse nr. 340 af 19. december 1956 indsættes som ny § 8:

„*Stk. 1.* I indkomst hidrørende fra renter af inllån i pengeinstitutter, renter af obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre udestående fordringer samt i indkomst hidrørende fra udbytte af aktier, andelsbeviser o. lign. kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages et beløb på i alt 200 kr. Fradraget kan dog ikke overstige det beløb, hvormed de nævnte renter og udbytter indgår i den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte fradrag tilkommer kun fuldt skattepligtige personer, hvis ansatte skattepligtige indkomst efter nævnte fradrag ikke overstiger 20 000 kr.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder først anvendelse fra og med skatteåret 1959-60.““

Underændringsforslag

til ændringsforslag nr. 5.

Af et *mindretal* (Anders Andersen, Alfred Bøgh, Foged, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Poul Møller og H. K. Sørensen):

6) I stk. 1 ændres „200 kr.“ til: „500 kr.“

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 26.

7) Paragraffen udgår.

Til § 27.

8) Paragraffen udgår.

Til § 28.

9) I 2. linje ændres „§ 32“ til: „§ 11“.

Ny paragraf.

10) Som ny paragraf indsættes efter § 28:

„§ 00.

I lovekøntgørelse nr. 340 af 19. december 1956 indsættes som ny § 12:

„*Stk. 1.* Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage henlæggelser til sikkerhedsfonds, såfremt det i vedtægterne er fastsat, at sikkerhedsfondens midler alene kan anvendes til styrkelse af præmiereserven eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse fra og med skatteåret 1960-61.““

Til § 29.

11) I 2. linje ændres: „§ 33“ til: „§ 13“.

Til § 30.

12) Afsnit 2 i den foreslåede affattelse af § 22, stk. 1, i lovekøntgørelsen affattes således:

„Ved indkomstopgørelsen kan endvidere fratrækkes udgifter til udredelse af andre løbende ydelser såsom aftægts- og underholdsudgifter, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede. For så vidt ydelser af denne art til afkom (børn, børnebørn m. v., herunder adoptivbørn og -børnebørn), som ikke omfattes af bestemmelserne i §§ 10 og 11, udredes den 5. november 1957 og derefter, haves fradragretten dog kun i det omfang, hvori ydelserne kan anses som vederlag for en ved forpligtelsesens stiftelse modtaget økonomisk modydelse.“

Underændringsforslag

til ændringsforslag nr. 12.

Af *mindretallet* under nr. 5:

13) Ændringsforslagets sidste punktum ændres til:

„For så vidt forpligtelser af denne art til afkom (børn, børnebørn m. v., herunder

adoptivbørn og -børnebørn), som ikke omfattes af bestemmelserne i §§ 10 og 11, er indgået den 5. november 1957 og derefter, haves fradragsretten dog kun i det omfang, hvori den af forpligtelsen flydende ydelse kan anses for vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse.“

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 34.

14) Paragraffen udgår.

Til § 35.

15) I 2. linje ændres „§ 45“ til: „§ 25“.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 2), affattes således:

„2) skattepligtige, der har børn — herunder stedbørn og adoptivbørn — under 18 år, som enten er hjemmeværende, jfr. § 26, stk. 3, eller som i overvejende grad forsørges af den skattepligtige gennem bidrag til barnets underhold, dog at der her ved bortses fra bidrag, som den pågældende kan fradrage i indkomsten i medfør af bestemmelserne i §§ 10 og 11.“

I bestemmelsens stk. 1 indføres som nyt nr. 3):

„3) skattepligtige, der har plejebørn, for hvilke der ved skatteberegningen gives fradrag i medfør af bestemmelsen i § 23, stk. 2.“

16) Som nyt stk. 2 og 3 indføres:

„Stk. 2. De i stk. 1, nr. 1, nævnte personer skal i tilfælde, hvor sambeskatning med hustruen ophører som følge af hustruens død eller på grund af separation, skilsmisse eller faktisk adskillelse, beskattes som familieforsørgere for det skatteår, der følger nærmest efter datoen for hustruens død eller for separationen, skilsmissen eller den faktiske adskillelse.

Stk. 3. Enker skal, når de første gang ansættes selvstændigt til statsskat efter mandens død, stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen, selv om de ikke opfylder de i stk. 1, nr. 2 eller 3, fastsatte betingelser. Hvis en enkes skattepligt indtræder fra begyndelsen af andet skattehalvår, skal hun også ved skatteberegningen for det følgende skatteår stilles som familieforsørger.“

Til § 37.

17) I 2. linje ændres „§ 41“ til: „§ 21“.

Til § 38.

Af mindretallet under nr. 5:

18) Paragraffen udgår.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

19) I 2. linje ændres „§ 37“ til „§ 17“.

I 5. linje fra neden tilføjes efter „skattepligtige“: „til afkom (børn, børnebørn m. v., herunder adoptivbørn og -børnebørn)“.

I sidste og næstsidste linje ændres ordene „datoen for nærværende lovs fremsættelse“ til: „den 5. november 1957“.

Til § 39.

20) Paragraffen udgår.

Til § 40.

21) I stk. 1, 3. linje fra neden, ændres „§ 32“ til: „§ 12“.

Til § 41.

22) Af de foreslåede ændringer i lov nr. 199 af 6. juli 1957 om skattefri afskrivninger m. v. udgår ændringerne vedrørende den nævnte lovs § 6, stk. 1, § 6, stk. 3, § 28, stk. 1, og bestemmelsen om, at § 34 udgår, bortfalder. Lovens § 32 indsættes som stk. 2 i lovens § 31, og som ny § 32 indsættes den som ny § 34 foreslåede bestemmelse.

Ny paragraf.

23) Efter § 41 indsættes som ny paragraf.

„§ 00.

I lov nr. 198 af 6. juli 1957 om investeringsfonds foretages følgende ændringer: § 1, stk. 2, affattes således:

„Henlæggelse til investeringsfond kan første gang foretages for det indkomstår, der danner grundlaget for skatteansættelsen for skatteåret 1958-59.“

I § 5, stk. 1, indsættes som nyt punktum:

„Indskud på spærret konto kan tidligst foretages den 15. januar 1958.“

Til § 42.

24) Paragraffen udgår.

Til § 44.

25) Bestemmelsen affattes således:

„Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 optrykke og bekendtgøre som lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m. med de ændringer, som er en følge af nærværende lovs §§ 1-17 og 21, således at § 4 i denne lov bliver § 4 i lovbekendtgørelsen, §§ 6-9 bliver §§ 8, 11, 12 og 13, § 14 bliver § 25, § 16 bliver § 21, og § 17 bliver § 17. Den tidligere lovbekendtgørelses §§ 2-17 bliver §§ 2, 3, 23, 22, 16, 5, 6, 15, 18, 19, 28, 7, 24, 10, 20 og 26, §§ 22-25 bliver §§ 14, 9, 27 og 29, og §§ 27-30 bliver §§ 31, 32, 30 og 33. §§ 18-21 og 26 udgår.

Stk. 3. Finansministeren bemyndiges til at lade lov nr. 198 af 6. juli 1957 om investeringsfonds optrykke og bekendtgøre med de ændringer, der er en følge af nærværende lovs § 20, og til at lade lov nr. 199 af 6. juli 1957 om skattefri afskrivninger m. v. optrykke og bekendtgøre med de ændringer, der er en følge af nærværende lovs § 19.

De i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 og lov nr. 199 af 6. juli 1957 indeholdte paragrafhenvisninger ændres i overensstemmelse med nærværende lov.“

II. forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Til § 10.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) Til den foreslåede affattelse af lovens § 39 føjes som nyt stykke:

„Stk. 2. I Københavns og Frederiksberg kommuner kan det af kommunalbestyrelsen bestemmes, at beføjelsen til at eftergive personlig kommuneskat henlægges til skatterådet eller et af kommunalbestyrelsen i den anledning nedsat udvalg.“

Til § 11.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Johs. E. Larsen, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen, Edel Saunte og Axel Sørensen):

2) Paragraffen affattes således:

„Lovens § 42 affattes således:

„Stk. 1. Når en skatteyder ikke inden det tidspunkt, hvor udpantning kan begæres, har betalt den ham pålignede personlige kommuneskat, kirkelige afgifter, så længe disse opkræves ved kommunens foranstaltning, indkomst- og formueskat til staten eller folkepensionsbidrag, har kommunalbestyrelsen ret til ved skriftlig meddelelse til den pågældende skatteydere arbejdsgiver at forlange, at arbejdsgiveren i skatteyderens lønning eller provision — herunder enhver forskudsvis udbetaling af løn, provision eller lignende — tilbageholder det til fornævnte ydelsers betaling med påløbne strafrenter og gebyrer fornødne beløb, og at dette beløb af arbejdsgiveren indbetales i kommunens kasse. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, som skatteyderen oppebærer på arbejdsgiverens vegne, er arbejdsgiveren pligtig at foretage de ændringer i afregningsformen, der er nødvendige for, at begæringen om løntilbageholdelse kan efterkommes. Til fyldestgørelse af skatter, renter og gebyrer kan der ved hver lønudbetaling hos skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, højst tilbageholdes 25 pct. og hos andre skatteydere højst 40 pct. af den skatteyderens tilkommende lønning eller provision. Det samme gælder for kommunale tjenestemænd og stats-tjenestemænd uanset herfra afvigende bestemmelser i den øvrige lovgivning. Den arbejdsgiver, der forsømmer de ham herefter påhvilende pligter, bliver ansvarlig for det deraf for kommunen følgende tab.

Stk. 2. Det påhviler en arbejdsgiver inden udløbet af 14 dage efter modtagelsen at besvare skriftlige forespørgsler fra kommunalbestyrelsen om, hvornår og med hvilke beløb udbetaling af og tilbageholdelse i en i hans tjeneste værende skatteydere lønning har fundet sted i tiden efter, at arbejdsgiveren har modtaget den i stk. 1 omhandlede meddelelse. Arbejdsgiveren er derhos pligtig inden 5 dage efter, at en skatteyder, i hvis lønning han efter det foranstående er pligtig at fradrage skyldigt skattebeløb, forlader tjenesten, at foretage anmeldelse herom til kommunalbestyrelsen.

Bet. o. lovf. om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en skatteyder helt eller delvis oppebærer løn i form af drikkepenge fra arbejdsgiverens kunder, og hvor det er foreskrevet, at sådan indtægt ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i almindelighed skal ansættes til en bestemt brøkdel af de beløb, skatteyderen oppebærer på arbejdsgiverens vegne, kan kommunalbestyrelsen skriftligt pålægge arbejdsgiveren hos skatteyderen ved hver afregning med denne at opkræve et beløb til dækning af de i stk. 1, 1. pkt., angivne restancer. Ved hver afregning kan der højst opkræves det beløb, der efter reglerne i stk. 1 kunne være krævet tilbageholdt, såfremt der af arbejdsgiveren som løn var udbetalt et beløb svarende til det, hvormed skatteyderens drikkepengeindtægt skal medregnes ved den skattepligtige indkomsts opgørelse. Om sådant pålæg skal kommunalbestyrelsen samtidig give skatteyderen meddelelse. De hos skatteyderen opkrævede beløb, for hvilke arbejdsgiveren afgiver kvittering, vil af arbejdsgiveren være at indbetale i kommunens kasse efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse. Såfremt beløb, som det i medfør af foranstående bestemmelser påhviler en arbejdsgiver at opkræve, ikke indgår, er arbejdsgiveren ansvarlig for det deraf for kommunen følgende tab, medmindre han godtgør, at skatteyderen er fratrukt hans tjeneste senest 3 dage efter den afregning, ved hvilken opkrævning skulle have fundet sted. Med hensyn til arbejdsgiverens forpligtelser i øvrigt finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse. Vægrer en skatteyder sig ved at

indbetale beløb, som det i medfør af foranstående er pålagt en arbejdsgiver at opkræve, skal arbejdsgiveren uanset det mellem parterne gældende opsigelsesvarsel være berettiget til at forlange, at skatteyderen straks fratruder hans tjeneste. Med denne bestemmelse skal skatteyderen gøres bekendt i den ovennævnte meddelelse fra kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Er udpantning hos en skatteyder forgæves forsøgt, skal det skyldige beløb — for så vidt ikke særlige omstændigheder efter kommunalbestyrelsens skøn taler derimod — kunne søges inddrevet ved henvendelse til den med skatteyderen samlevende hustrus arbejdsgiver efter tilsvarende regler som angivet i stk. 1-3, dog således at den i stk. 1, 3. pkt., omhandlede maksimumsgrænse fastsættes til 20 pct.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1, 2 og 4 finder — for så vidt ikke særlige omstændigheder efter kommunalbestyrelsens skøn taler derimod — tilsvarende anvendelse med hensyn til ventepenge, pensioner og lignende understøttelser, der udredes af statskassen, kommunale kasser eller andre offentlige kasser eller af private kasser.

Stk. 6. Undlader nogen at opfylde de ham efter nærværende paragraf påhvilende pligter, ifalder han bøder fra 10 kr., der tilfalder statskassen. Sager herom behandles som politisager.““

Til § 14.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af udvalget:

3) Paragraffen affattes således:

„Denne lov træder i kraft straks.“

Anders Andersen.	Niels Andersen.	Alfred Bøgh.	Holger Eriksen, formand.	Foged.
Ove Hansen.	Jørgen Jørgensen (Ullerup).	Hans Knudsen, ordfører.	Axel Kristensen.	
Thorkil Kristensen.	Johs. E. Larsen.	M. Larsen (Kolding).	Poul Møller.	
Peter Nielsen.	Edel Saunte.	Axel Sørensen, næstformand.	H. K. Sørensen.	